

> הבלוג של shahf11

13 ביולי 2008, 4:12

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא מורא כל כך.

גברת צימר מכה שנית.פורסם ב3 ביולי 2008, 10:38 **בכללי**

במהלך השנה רוב הטלפונים בעיניי ארוח. (בצימר, בצימר אל תתלהבו לא החלפתי מקצוע) די סולידיים. מתקשרים ומזמינים. אך עם פתיחת העונה מתחילים לזרום טלפונים חלקם הזויים ומוזרים.

אז על מנת להשתעשע ביום חם והביל שכזה אני מביאה בפניכם מקבץ של שאלות הזויות להן אני זוכה לאחרונה. (או שמא הכימותרפיה המסה לי את המוח וההקרנות את שרידיו האחרונים. והכל נראה לי משעשע???)

"סליחה" פותח הקול הגברי העמוק מן הצד השני. "מה את יכולה לספר לי?" (ואני תוהה ביני לביני מה אני באמת יכולה לספר לו? ובאיזה עניין? כמובן שהדרך הטובה ביותר לצאת מכאלו שמצפים עכשיו לנאום ארוך של חצי שעה היא להציע להם לשאול שאלות "כדי שלא אעיף אתכם בפרטים" אני אומרת ובעצם מתכוונת לכך שאתם אתם לא תעיפו אותי בדיבורי הסרק של עצמי) אחרי שהנחתי את דעתי בכל 2000 השאלות ששאל אותי בשמו ובשם אישתו שתחיה. הוא שואל אותי: "ומה מזג האויר אצלכם?" (באמת סליחה, לא ידעתי שהתקשרת לארץ אחרת. איזה מזג אויר יכול להיות פה ביולי? אלא אם כן אתה גר במרומי החרמון. ואני לא!!!) ולסיום סיומת "מה הגובה שלכם?" אני עונה 100 מטר מעל פני הים. והשואל מהצד השני: "מאה מטר מעל פני הים? וכמה מעל הכנרת?" (הללו???) אתה לא רואה איזה טיפוס רדוד וריק מתוכן אני? מה זה השאלות האלו באמצע יולי???)

"שלום" פותח הקול הגברי הנוסף. לאחר חקירה נוקבת (ולגיטימית כמובן) ולסיום סיומת מבקש ממני לדעת כמה מטרים גודל הבקתה. מה המרחק בין בקתה לבקתה במדוייק. מה הרווח בין הכיור לשרותים... (מה שמיד מכניס אותי להתקף חרדה. פתאום יש לי אסוציאציות לשעורי מתימטיקה. בריכה אחת מתמלאת במשהו. כמה זמן יקח לה להתמלא במשהו אחר. הצילו!!!)

"מה שלומך?" שואל אותי בנמרצות הקול הבא. ואני כל כך שמחה שמישהו מתעניין בשלומי בימים טרופים אלו. מתכוונת לפצוח במונולוג עשיר בתאורים. אך אוייה!!! זהו סתם איש שלא מכיר אותי ופשוט נוקט בטקטיקה שכזו על מנת לזכות בעסקה הטובה ביותר שביכולתו להשיג. ובאותה רוח... "את אף פעם לא עונה לי" כועס עלי משהו מן הצד השני. ולהפתעתי זה לא ח. וגם לא אבא שלי. כך שאני לא מבינה כל כך במי פגעתי על לא עוול בכפו.

"סליחה על השעה" אומר הקול הנשי לח. באישון לילה (ליתר דיוק 00:37) מגיע לו. מי עונה לטלפונים הזויים בשעות כאלו? "לפני שח. נוהם עליה את נהמות הלילה שלו. מספיק הקול לדווח "אני מתקשרת בקשר לצימר". (סליחה???) מישהו מעלה בדעתי שנרצה מטורפת כזו בחצר האחורית של ביתנו???)

ושכחתי, גם את אלו שרוצים לבא בכל מחיר גם כאשר אני מסבירה באורך הרוח המאפיין אותי שהמקום מלא. (כמה אני אשלם לך בשביל שתגידי לו שיש תקלה? שואל אותי הקול של המגעיל מהעבר השני. ואני חושבת אני אשלם לך כדי שלא תתקשר לפה יותר....) את אלו שרוצים לבוא עם חמשת ילדיהם. וגם כשאני מסבירה שאנחנו מארחים רק זוגות. הם מסדרים לי ולהם את החיים על ידי הצעה להפוך את הצימר ל"שכונה".

יש את אנשי ה"ומה עוד?" לא משנה מה אומר להם שכלול בעסקה הם תמיד ירצו להגדיל אותה בשקל תשעים. "תוכלי לשים לנו מלא נירות? תוכלי לשים לנו עוד יין? תוכלי... תוכלי..." (רגע, עוד לא הגעתם. תנו לי לתת לכם. למה אתם ישר לוקחים ואוגרים עוד לפני שראיתם מי עומד מולכם?)

ויש את "ואם ארצה לבטל?" (אז למה אתה מזמין? כאילו...)

יש ימים שאני כל כך מותשת מן השיחות ההזויות. עד שכל טלפון גורם לי לזרוק אותו באימה לעברו של ח. אשר מצידו מלא חלחלה וזורק אותו אלי בחזרה. וכך אנחנו מתמסרים בטלפון. הצילללו!!!